

ville vi have fået, hvis vi havde bedt om det, men det ville man ikke, for man ville have grænserne væk som et symbol på, at nu var vi med i samarbejdet. Det havde man ikke behøvet, men man gjorde det.

Indenrigsministeren (Karen Jespersen):

Ja, der har jo manifesteret sig nogle forskellige flertal sådan lidt på kryds og tværs, og der har været forskellige røster fremme om, hvorvidt man kunne dele lovforslaget op.

Jeg vil nu godt holde fast ved, at der er en sammenhæng og fornuft i, at det her er ét lovforslag. Det hænger sammen med, at det er ændringer af udlændingeloven. Når vi har ting samlet i én samlet lov, så er der også en logik i, at ændringerne kommer samlet i ét lovforslag. Der har jo også tit lydt knubbede ord fra Folketingets Præsidium om, at der er for mange lovforslag, at vi skal bestræbe os på at have færre lovforslag.

Men der var bred enighed om, at ideen om at øge straffen for at beskæftige illegale indvandrere er fornuftig og god, og det er jo positivt, at man er enig om at forhindre den trafik.

Når man ser på forslaget om opfølgning på Schengen, har jeg nogle, synes jeg, meget vigtige korrektioner, for der er flere af ordførerne, der har misforstået den bestemmelse. Jeg mener for det første ikke, det er rigtigt, som hr. Tom Behnke siger, at det er i modstrid med det, tidligere ministre har sagt, for det, der jo hele tiden har været diskuteret – det har også været påpeget af det flertal, der gik ind for tilslutning til Schengen – var, at det skulle kunne komme på tale så at øve kontrol inde i landet. Det ene ved det forslag her er, at den beføjelse nu bliver præciseret. Og det, der så er særlig vigtigt, er, at der aldeles ikke er nogen beføjelse til at ransage bilers bagagerum eller ransage biler. Det, der er det særlige her, er lige præcis, at det bliver tydeliggjort, at det er de almindelige regler i retsplejeloven, der gælder.

Så hvis der her er noget i forhold til den debat, der tidligere har været om det spørgsmål, så er det, at det nu bliver tydeliggjort, at det her ikke kan kædes sammen med, at politiet blot må stoppe biler og begynde at ransage dem. Der skal være en begrundet mistanke fuldstændig som i retsplejeloven, med direkte henvisning til retsplejeloven, for at man har lov til at ransage en bil. Det er faktisk en meget, meget vigtig præcisering af, hvad politiets beføjelser er.

Når det gælder muligheden for at ekspropriere, har der jo ikke været den store begejstring for den bestemmelse. Altså jeg synes, at det typisk er sådan en bestemmelse, hvor reaktionerne kommer ud af proportioner. Det er jo også betegnende, som flere ordførere har anført, at det er en bestemmelse nøjagtig magen til eller måske endda lidt strammere end den, der er i Kosovonøddoven, sådan at det er en videreførelse af den bestemmelse.

Og som jeg synes fru Elisabeth Arnold meget rigtigt siger, er det jo også en uskik, hvis vi skal til at lave en nødlov, hver gang der kommer en større gruppe flygtninge til vores land, fordi der sker en ulykkelig hændelse, der betyder, at folk bliver forfulgt og fordrevet et eller andet sted i verden. Altså de mennesker, der kommer og søger asyl her, er jo faktisk folk i nød, og så mener jeg også, man skal være varsom med at begynde at tale om, at vi skal lave nødlove i alle mulige forskellige situationer.

Som hr. Frank Aaen også sagde, drejer det her sig jo om, at man ikke skal bruge den situation til at skrue priserne op i et helt uhørt leje og på den måde presse penge ud af skatteyderne.

Men jeg har sagt, og det mener jeg helt bestemt stadig væk, at der er da selvfølgelig ikke nogen, der ønsker at foretage ekspropriationer. Derfor er det her et udspil, hvor man siger: Jamen vi har et problem, vi har et problem med at sikre, at der er adgang til bygninger til at huse asylansøgere. Og det er altså ikke boliger, vi taler om, som nogle har sagt. Det er bygninger til midlertidigt ophold, mens man får sin ansøgning om asyl behandlet. Og jeg er helt med på, at vi diskuterer: Jamen altså, hvad kan man ellers gøre for at løse det problem?

Jeg oplever også allerede, at bare det, at det er blevet sat til debat, har medført reaktioner ude i landet fra borgmestre, socialdemokrater, Venstreborgmestre, SF-borgmestre, der siger: Selvfølgelig er det her et fælles problem, der skal løses, og selvfølgelig er vi nødt til at være opmærksomme på det, hvis vi har bygninger, der kan bruges, og så se, om vi ikke kan lave en frivillig aftale. Men det nytter jo ikke noget, hvis vi ikke kan få de frivillige aftaler; så er vi jo nødt til at diskutere her i Folketinget: Hvad gør vi så? Og det her er så en anledning til at gøre det.

Og jeg mener, det er vigtigt at holde fast i, at det er en særbestemmelse, og at den – netop også som andre ordførere har sagt – ikke har